вересень 2010
September 2010

ПРОМІНЬ

Promin

50

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXX ВЕРЕСЕНЬ Ч.8
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -*promin50@yahoo.ca*

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXX SEPTEMBER No.8

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

Привітання ..... 2 ..... Special Greetings
Мова ..... 3 ..... Language
Жіночі Постаті ..... 4 ..... Women of Influence
Із Світу ..... 7 ..... Around the World
Духовність ..... 12 ..... Spirituality
Нашим Найменшим ..... 18 ..... For our Children
Вісті з Централі ..... 20 ..... News from the National Office
Громадська Хроніка ..... 21 ..... Community Events
Від наших читачів ..... 26 ..... From Our Readers
Квіти Незабутнім ..... 27 ..... In Memoriam
Приписи ..... 30 ..... Recipes

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

PLEASE NOTE
NEW CONTACT INFO FOR PROMIN
tel: 289-337-4516
e-mail:
promin50@yahoo.ca

Редакційна Editorial

Слава Ісусу Христу!

Якраз в цей час відбуваються конференції або з'їзди складових організацій Союзу Українців Самостійників, на котрих представляються різні сучасні теми та виробляється напрям на дальшу працю. Одне питання, яке постійно появляється, це - як збільшити членство, а зокрема як заохотити молодих до нашої спільної праці. Під час дискусії виринають різні цікаві методи, щоб запобігти це важливе питання. В додатку до цього всього уважаю, що конечно потрібно освідомлювати надійних членів наших організацій про нашу багату і діяльну історію. В нас багата і блискуча історія, яка описує всі труднощі, які пережили основники наших організацій і з яким завзяттям і глибокою вірою вони приступали до здійснення своєї мети.

Цього літа я мала нагоду представляти наші організації на світовій арені, цебто на річних нарадах Світової Федерації Українських Жіночих Організацій і Світового Конгресу Українців. Коли я подавала короткий опис про історію наших організацій я задумалася над тим, що потрібно всіх наших сучасних і майбутніх членів освідомлювати про те, що наші організації народилися і зростали у великих труднощах, і що ми мусимо з таким самим запаленням приступати до втримання їх на високому рівні.

Завдаки їхніх старань українці в Канаді зуміли затримати і плекати нашу дорогоцінну спадщину, культуру, традиції і віру. Ми не сміємо зпоневажити великий вклад наших попередників у збереженні всього того, що для нас є важливим сьогодні, і за що ми їм глибоко вдячні.

Мені здається, що маючи інформації про глибину наших організацій, про їх зростання і про велику роль, яку вони відігравали в суспільстві, надійний член буде ставитися більш серйозно і задумуватися над тим, що варта було б вступати в ряди цих славних організацій. Наш особистий вияв пошани до наших організацій стануть добрим прикладом для всіх - сучасних і майбутніх членів.

Speaking of honouring our history I would like to focus on the 50th anniversary of our journal "Promin", the official publication of the Ukrainian Women's Association of Canada. It was established for a purpose and has continually served our organization, Ukrainian women, and the community for half a century. We are indeed proud of this accomplishment.

Every once in a while I take the time to look back at previous issues of Promin. In doing so, I am always amazed and in awe of the variety of articles, the interesting write-ups on specific issues, information about the work of our organization, and, of course, the pictures - all of which bring back many fond memories. In reviewing these we are reminded of the women, in whose footsteps we follow, and their unyielding desire to keep the Ukrainian community alive and vibrant.

Even more important is the fact that in doing so it becomes evident that the journal is not only a chronicler of the history of the UWAC, but also provides an overview of the efforts put forth by Ukrainian women in Canada and the diaspora relative to various community, cultural and spiritual issues that are of interest and concern to us.

May I suggest that each one of you take the time to look back into the historical documentation provided by Promin, and in doing so I feel certain that you will be as inspired as I am, and also pleased to be a subscriber.

We have many new members in our Association, and it is important to share with them the relevance of subscribing to Promin. By doing so they will have the opportunity to learn about the efforts and various projects of our sister members right across Canada. They will feel confident in knowing that they are a part of a large and unified organization whose goals, as set out in our constitution, are basically to maintain, support and nurture our rich Ukrainian cultural heritage and traditions, support the Ukrainian Orthodox Church of Canada, assist Ukraine in its democratization process and be an integral part of the general Canadian community.

Having said all of this, my wish is that all UWAC members subscribe to Promin and that all branch executives encourage them to do so. As well, providing subscriptions to local libraries, senior residences and other areas where the general public will have the opportunity to view and read the journal can be most rewarding.

Respectfully

Орися Сушко

Orysia Sushko

ПРИВІТАННЯ

Щиросердечно і з великою радістю вітаємо Його Високопреосвященство Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита всієї Канади на цьому новому пості. Бажаємо Його Високопреосвященству всіх Божих ласк у подальшій праці в проводі Української Православної Церкви в Канаді, українському народові і рівночасно канадським українцям. Молимо Господа, щоб тримав Вас у своїй опоці та подав Вам сили і витривалости в цій важливі праці.

МНОГІЇ ЛІТА!

It is with great pleasure and joy that we greet His Emminence Yurij, Archbishop of Winnipeg and the Central Eparachy, Metropolitan of All Canada in this new position. We wish His Emminence God's grace in his leadership of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, the Ukrainian Canadian community as well as our brothers and siters in Christ in our motherland, Ukraine. We pray that the Lord will keep you in His care and give you the strength and endurance so important in your new responsibilities.

MANY GOOD YEARS!

The Executive and members of the Ukrainian Women's Association of Canada
The Editors of Promin

Мова

Збережімо для нащадків рідну мову на чужині

У вирі бурхливих політичних подій, що відбуваються останнім часом в Україні, ми дуже переймаємося долею України. Це логічно і так повинно бути, бо це наша Батьківщина. Проте ми повинні також турбуватися про свою долю, як нація на чужині, і приділяти належну увагу мові, бо нація не може існувати без мови.

Сьогодні ми є свідками того, як українська мова відходить на другий план, зокрема в Україні. Напевно не варто всім ще раз нагадувати про теперішнє поневіряння української мови в Україні, де вона дискримінується і витісняється чужомовною російською мовою, особливо на державному рівні. Саме тому тут, у діяспорі, ми повинні більше уваги приділяти питанню мови та українознавства, бо завдяки діаспорі ми зберегли той найдорожчий скарб, переданий нам предками - українську мову. Прикро, коли іноді нам приходиться спостерігати, як українці, народжені в Канаді, майже не розмовляють українською мовою, або коли новоприбулі емігранти починають спілкуватися вдома англійською мовою, не дбаючи про те, що їхні діти втрачають знання рідної мови.

Діти - це наше майбутнє! Ми повинні усвідомити важливість навчати їх рідної прабатьківської мови. Найкращий спосіб - послати їх до українських шкіл. Адже канадський уряд допомагає і сприяє нам, щоб діти на чужині вчили рідну мову, дає кредити на вступ до вищих учбових закладів, платить учителям, що викладають українську мову.

Чи ми оцінюємо це? Напевно, що ні! Багато дітей не відвідують суботні українські школи. Батьки не дбають про духовне майбутнє дітей та української нації. Погляньте на Україну, що робиться там з українською мовою, тому не будьте байдужними до освіти українознавчих предметів у наших школах, аби наші діти виросли національно свідомими особистостями. Бо пройде час і може статися так, як застерігав нас про це з гіркою іронією Тарас Шевченко в послані "І мертвим, і живим,і ненародженим землякам моїм в Україні і не в Україні моє дружнє посланіє..."

Отак-то ви навчаєтесь
У чужому краю!
Німець скаже: "Ви моголи",
"Моголи! Моголи!"
Золотого Тамерлана
Онучата голі.
Німець скаже: "Ви слов'яни",
"Слов'яни! Слов'яни!"
Славних прадідів великих
Правнуки погані!
І Коллара читаєте
З усієї сили,
І Шафарика, і Ганка,
І в слов'янофіли
Так і претесь... І всі мови
Слов'янського люду -
Всі знаєте. А своєї
Дасть Бог .... Колись будем
І по-своємі глаголать,
Як німець покаже
Та до того й історію
Нашу нам розкаже, -
Отоді ми заходимось!..

Дорогі батьки, подбайте, щоб цього 2010-2011 навчального року жодна дитина не залишилася поза УКРАЇНСЬКОЮ ШКОЛОЮ!

Хочу також висловити свої найщиріші вітання з нагоди 19-ї річниці Незалежності України. Святкуючи разом з вами, від душі бажаю міцного здоров 'я, гарного настрою, радості, щастя, віри у щасливе майбутнє України! Нехай невичерпним буде джерело любові до України, кожен день вашого життя буде сповнений радістю, теплом і новими здобутками, а ваші добрі справи примножать славу рідної України.

Зінаїда Маєвська
Директор школи ім. Лесі Українки
Торонто

Жінки Постаті
Women of Influence

THE HON. SENATOR A. RAYNELL ANDREYCHUK

recognized for her dedication to the Ukrainian Canadian community

We are honoured to feature The Honourable Senator A. Raynell Andreychuk in this month's Women of Influence section of Promin. Senator Andreychuk is a role model for all women, and we are extremely proud of her many accomplishments. Her efforts and longtime dedication as a champion of human rights throughout the world are outstanding, as well as her commitment in promoting freedom and democracy. Her dedication to these issues are recognized in government as well as by all Canadians, and especially by the Ukrainian community.

On June 6th the World Federation of Ukrainian Women's Organizations honoured Senator Andreychuk as a "Woman of Distinction" at their inaugural event held in Toronto. Special recognition was awarded the Senator for her efforts in Ukraine during the presidential elections to assure that the elections were free of corruption and adhered to the Constitution of Ukraine.

At the Convocation of St. Andrew's College in Winnipeg held during the XII Sobor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, Senator Andreychuk was bestowed an honourary Doctor of Canon Law degree. The Senator was introduced by Dr. Oleh Gerus. His remarks were all encompassing, providing the participants of the Convocation with an overview of the Senator's numerous accomplishments. We have his permission to share them here with our readers:

Your Eminences, Your Graces, Reverend Fathers, Fellow Delegates and Honoured Guests.

St. Andrew's College in Winnipeg is a very special institution. First and foremost, it is the theological cornerstone of our Ukrainian Orthodox Church of Canada. It educates and trains our clergy and community leaders. Secondly, through its affiliation with the University of Manitoba, it's a centre of Ukrainian Canadiana.

Every five years, during the Sobor, St. Andrew's College recognizes and honours an outstanding individual who has made lasting contributions to our church, to the Ukrainian Canadian Community and to Canada.

Such recognition is bestowed by a honourary Doctor of Canon Law degree. This year, the College has selected The Honourable Senator Raynell Andreychuk who represents our sister province Saskatchewan in the upper chamber of Canada's Parliament.

It is a fact, although not well known in Toronto and the Eastern Eparchy, that Ukrainians of Saskatchewan have played a significant role in the history of our community and of Canada. Their collective efforts have helped to build a more just and tolerant Canadian society.

We can begin in 1918 when our Church was founded by young community activists based at the Petro Mohyla Institute in Saskatoon. They witnessed the struggling efforts of the Ukrainian settlers, who were besieged by the paradox of simultaneous Anglo-Canadian discrimination and assimilation, by wartime hysteria and the dreaded internment in concentration camps. These young visionaries believed that the creation of a traditional Ukrainian Orthodox Church in Canada would provide not only a desperately needed spiritual guidance for the settlers, but it would lift their morale and give them hope as well as a sense of community solidarity and pride. History proved them right. Moreover, that unique leadership of the laity in the evolution of the Ukrainian Orthodox Church of Canada has made it the most democratic of all Orthodox Churches.

On the political level, the officially recognized father of Canada's multiculturalism is the late Senator Paul Yuzyk, my history professor. Although he represented Manitoba in the Senate, Yuzyk was born and educated in Saskatchewan, and it was in Saskatoon that Yuzyk began the ardu-

ous search for social justice for his fellow Ukrainians and other minorities in Canada.

That search ultimately changed the official ethno-cultural fabric of Canada and gave a new social model of unity in diversity to the world.

Of course, there is still the ever popular Saskatchewanian, Roy Romanow, the first Ukrainian Canadian to reach the office of Premier and a key player in the repatriation of Canada's constitution.

To these Saskatchewan-born and raised leaders of international stature, leaders who brought credit to their Ukrainian origins and whose roots have had a major impact on their lives, I am pleased to add the Honourable Senator Raynell Andreychuk, a Canadian senator, a lawyer, a former judge, a diplomat, and a passionate Saskatchewan Roughrider fan. Senator Andreychuk has had a remarkable career, one characterized by her intelligence, her integrity and her common sense; a career dedicated to public service with emphasis on human rights.

Allow me to cite the highlights:

Raynell Andreychuk was born in Saskatoon where she received her education, graduating with honours from the University of Saskatchewan with a Bachelor of Arts and a Law Degree. After practicing law for 9 years, she was appointed a Judge of the Saskatchewan Provincial Court in Regina at the young age of 32. This was followed by her appointment to the provincial administration as Associate Deputy Minister of Social Services. In 1987, she turned to diplomacy as she was named High Commissioner to Kenya and Uganda and Ambassador to Somalia and later to Portugal. During the course of her diplomatic appointments, she also served as Canada's representative to the UN Human Rights Commission.

Photo by Sviatoslav Hluchaniuk

Presentation to The Hon. Senator A. Raynell Andreychuk by Metropolitan John and Archbishop Yurij

In 1993, Raynell Andreychuk was called to the Senate, the first woman appointed from Saskatchewan. She was named to that office by another Ukrainian native of Saskatchewan, Ramon Hnatyshyn, the Governor-General of Canada, on the advice of Prime Minister Brian Mulroney. I think it is rather unfortunate that the Senate's vital constitutional role as the appointed upper chamber of Parliament is not well understood by the general public. The 105 Senators represent Canada's provinces and, among other functions, carefully review the legislation sent from the House of Commons. It is a responsible and consuming task. Thus, Senator Andreychuk has served on the Senate's numerous standing committees, including Aboriginal Peoples and Legal and Constitutional Affairs. Furthermore, she was instrumental in setting up the Senate Committee on Human Rights and this year, she was elected Chair of the powerful Senate Foreign Affairs and International Trade Commission; again, the first woman senator to occupy this position.

However, it is Senator Andreychuk's involvement with Ukrainian Canadian and Ukrainian issues that is of specific importance to us.

Over the years, when our community called, she came.

She has been an active participant in the Ukrainian Canadian Congress and Ukrainian Professional and Business Clubs. Currently, she is honorary patron of the recently launched and highly successful Kobzar Literary Award, established by the Shevchenko Foundation to promote Canadian Literature with a Ukrainian theme.

As we know, our Canada was the first western government to recognize Ukraine's independence in 1991 and initiate diplomatic relations. Since her appointment, the Senator has been actively involved in the democratization

process of Ukraine as Chair of the Canada-Ukraine Legislative Project and as participant in meetings with Ukrainian politicians, government officials, judicial officers, academics, and members of NGOs. During the recent presidential elections, she was Chief of Canada's Election Observer Mission to Ukraine. For these substantial contributions to the development of Canada-Ukraine relations, President Yushchenko awarded her the prestigious Order of Prince Yaroslav the Wise.

However, it is Senator Andreychuk's role as a critical facilitator between the Ukrainian Canadian Congress, the umbrella body representing more than a million Canadians of Ukrainian origin, and Ottawa that is so significant.

In this political context, she has helped to raise political and public awareness about Ukraine's greatest tragedy, the Holodomor. First, she introduced the resolution on the Holodomor which the Senate adopted in June, 2003. Then she sponsored a Bill which established the Holodomor Memorial Day and which recognized the Ukrainian famine as an Act of Genocide. Last year, she organized the Holodomor Commemoration on Parliament Hill.

The Ukrainian Canadian Community has applauded her activities on its behalf with the Shevchenko Medal and the Ukrainian Nation Builders Award. This year, the World Federation of Ukrainian Women's Organizations presented her with the Woman of Distinction Award.

Over the years, the Senator's extensive community service on volunteer boards, such as the Presidency of the YMCA Canada, has earned her public respect and national recognition, including an Honorary Doctor of Law from the University of Regina of which she had served as Chancellor for two terms.

Your Eminence, the Chancellor Archbishop YURIJ, for her commitment to the Orthodox faith and to her Ukrainian heritage, and for her selfless dedication to the improvement of the human condition, the Senate of St. Andrew's College is pleased and proud to recommend the Honourable Senator Raynell Andreychuk for a Doctorate of Canon Law honoris causa."

Congratulations, Senator Andreychuk, on your recent recognition - "Woman of Distinction" and "Doctor of Canon Law honoris causa" your many accomplishments that continue to be beneficial to a vast number of Canadian citizens and to those of other countries where your efforts are making a difference.

Promin's Editor-in-Chief with Senator Raynell Andreychuk at XII Sobor of the UOCC, July 2010

Senator Andreychuk,

We wish you good health, much joy and contentment as you continue your efforts in the many areas that are beneficial to Canadians and the citizens of other countries where your efforts continue to make a difference.

Promin Editors

One

One word can spark a moment,
One flower can wake the dream;
One tree can start a forest,
One bird can herald Spring.

One smile can bring a friendship,
One handclasp can lift a soul;
One star can guide a ship at sea,
One cheer can obtain a goal.

One vote can change a Nation,
One sunbeam can lift a room;
One candle wipes out darkness,
One laugh will conquer gloom.
One look can change two lives;
One kiss can make love bloom.

Shawnee Kellie

One step must start each journey,
One word must start each prayer;
One hope can raise our spirits,
One touch can show you care.

One voice can speak with wisdom,
One heart can know what's true;
One life can make a difference,
One life is me and you....

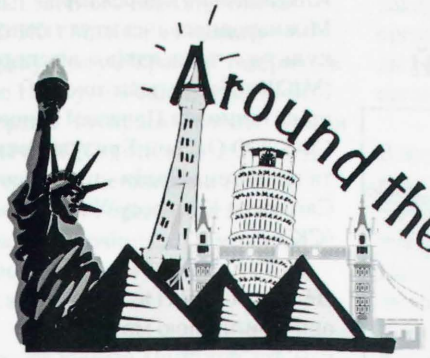

Річні наради СФУЖО
WFUWO Annual Meeting

Delegates and guests in front of the Gromada hotel in Przemysl, Poland where the sessions were held

Річні наради Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СВУЖО) відбулися в місті Перемишлі в Польщі 19-го і 20-го серпня 2010 р.

В Перемишлі є активна українська громада і з огляду на це СФУЖО і Світовий Конгрес Українців рішили там відбули свої річні збори, щоб підтримати їх на дусі. Місто Перемишль має дуже цікаву історію і я заохочую вас глянути глибше на її історичні дані.

Після цього короткого вступу подаємо перегляд річних нарад із світлинами, а також звіт Союзу Українок Канади, який був представлений на зборах. Читаючи цей звіт, прошу брати до уваги, що він був написаний в скортці, щоб дотриматися призначеного часу організаціям на звітування - всього п'ять хвилин. Я уважаю за потрібне і важливе в таких звітах подавати історичні дані нашої організації, щоб інші репрезентації довідалися хоч в коротці про заснування Союзу Українок Канади, і за те, що ми були першою офіційно зорганізованою жіночою організацією в Канаді.

The annual meeting of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations was held in Przemysl, Poland on the 19th and 20th of August, 2010. Presently Przemysl has a large Ukrainian population and both the WFUWO meeting and the World Congress Meeting were held there this year to support the Ukrainian community. Przemysl has a very unique history and I urge you to learn more about it.

Following this brief introduction is an overview of the meeting along with some pictures, as well as the Ukrainian Women's Association of Canada's report as presented at the meeting. As you read the report, please note that it was written to adhere to the five minutes timeline that each organization had for their presentation. I find that it is important to include some historical background information at these meetings in order to provide the other organizations, especially those from the European countries, a true picture of the origins of our organization, underlining the fact that UWAC was the first official national women's organization in Canada. *ОС*

Річні наради Світової Федерації Українських Жіночих Організацій

Офіційне відкриття Річних Нарад. Голова СФУЖО, Дос. Марія Шкамбара при мікрофоні, а почесні гості згадані в звіті при головному столі.

19-20 серпня 2010 р. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) провела річні наради у місті Перемишль, Польща, в приміщенні готелю "Громада".

Оскільки 19 серпня - свято "Преображення Господнє", ранком делегати та гості Річних Нарад СФУЖО прийняли участь в Святій Літургії в Греко-Католицькому Архикатедральному соборі св. Івана Хрестителя. Опісля, привітавши делегатів і гостей в сесійній залі готелю "Громада", голова СФУЖО Марія Шкамбара розпочала річні наради. В нарадах взяли участь 20 делегатів і 12 гостей із Америки, Канади, Литви, Франції, Польщі, Англії, Естонії, Німеччини та України.

Привіти склали: отець синкел доктор Євген Попович, парох Греко-Католицького Собору Перемишля; Марійка Туцька - голова Перемиського Відділу Об'єднання українців в Польщі: Христина Войтович - голова Союзу Українок у Перемишлі; Михайло Пульковський - голова Товариства "Український Народний Дім", Перемишль; доктор Олександра Колянчук - голова Українського Історичного Товариства, Перемишль; Оля Кобець - Почесна голова Всеукраїнського Жіночого Товариства ім. Олени Теліги; Ярослав Леськів - представник Почесного Консула України в Польщі; Ростислава Федак - замісниця голови Союзу Українок (СУ) України, Львів; Ірина Ключковська - директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК), Львів; зачитано привітання від Почесної голови СФУЖО Оксани Бризун-Соколик та від Евгена Чолія - президента Світового Конгресу Українців (СКУ).

Делегати і гості вшанували однохвилинною мовчанкою пам'ять покійних членок та прихильниць СФУЖО, які відійшли у вічність в часі звітного періоду. Згідно програми річних нарад, обрано членів президії та комісій і покликано до звітів членів Екзекутиви та голів Жіночих Організацій СФУЖО.

В своєму звіті голова Марія Шкамбара з'ясувала головні акції і працю СФУЖО в звітному періоді. В травні 2009 року Пані Шкамбара разом з головою Комісії репрезентації СФУЖО до ООН - Надією Шмігель брали участь у сесії "Харчі та політика", що проводилась в штаб-квартирі ООН, де мали нагоду звернути увагу на Голодомор 1932-33 рр. в Україні. Комісія репрезентації СФУЖО до ООН також брала участь в сесії ООН на тему "Еміграції і вплив на родини".

В серпні 2009 року на річних нарадах СФУЖО вручено нагороди переможцям 30-го літературного конкурсу ім. Марусі Бек на тему "Пізнайте свою історію - збудуєте Україну!"

В вересні 2009 року під патронатом СФУЖО за участю Союзу Українок Канади відділу св. кн. Ольги в Торонто відбулася імпреза "Рушник в обрядах України". Прихід з цієї імпрези був призначений і на подальшу працю СФУЖО.

В часі звітного періоду голова СФУЖО відвідала Головну Управу Союу Українок Америки в Нью Йорку, Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України (ОЖ ОЧСУ) в Чікаго, де провела зустрічі із членкинями цих організацій і брала участь в нарадах Української Всесвітньої Координаційної Ради (УВКР) в Києві та у Львові.

В березні 2010 року СФУЖО вислала відкритого листа до новообраного президента України - Віктора Януковича, де порушено ряд питань в справах мови, Голодомору 1932-33 рр. в Україні, збереження української спадщини, обстоювання українських національних героїв, підтримання української преси, видавництва, засобів масової інформації, наголошено, щоб Уряд України та Президент Віктор Янукович поважали глав провідних українських церков та шанували національну гідність українського народу і держави Україна.

В червні 2010 року голова СФУЖО виступила з доповіддю на III Міжнародному конгресі діаспори, проведеного МІОК при університеті "Львівська Політехніка".

В червні 2010 року СФУЖО нагородила п'ять визначних жінок Канади українського походження за їхню працю не лише в українській громаді, але також на міжнародному полі. Це - сенатор А. Райнел Андрійчук, Оля Заверуха-Свинтух, Зеня Кушпета, Марша Скрипух і Мирослава Татарин.

На протязі звітного року голова СФУЖО Марія Шкамбара також брала участь в різних громадських заходах. Голови жіночих організацій СФУЖО обширно звітували про роботу своїх організацій.

В другій половині дня відбувся круглий стіл на тему: "Роль і завдання українського жіночого руху в сучасній Україні". Доповідачами були: Ярослава Федак - заступниця голови Союзу Українок України; Ірина Ключковська - директор МІОК, Україна; Христина Бідяк - голова Ліги Українок Канади. Вислухавши доповіді, делегати в трьох групах обговорили питання і подали свої пропозиції для включення в постанову Річних Нарад СФУЖО - 2010 року.

Після нарад, ввечері, делегати і гості мали нагоду оглянути місто Перемишль, завдяки Марії Туцькій, яка організувала автобусну екскурсію.

В часі другого дня нарад обговорено організаційні та статутові справи СФУЖО.

Проведено другий круглий стіл на тему: "Співпраця СФУЖО (діаспорних жіночих організацій) з демократичними жіночими організаціями в Україні". Доповідачами були: Маріанна Заєць - голова Союзу Українок Америки; Марія Фінів - голова Організації Українських Жінок у Великій Британії та Оля Кобець - Почесна голова Всеукраїнського жіночого товариства ім. Олени Теліги, Україна. Учасники обговорили доповіді та висловили пропозиції для включення в постанову річних нарад.

На завершення голова СФУЖО відзначила успішність річних нарад СФУЖО - 2010 р. і подякувала делегатам і гостям за їхню активність і закликала до подальшої активної організаційної праці. Подякувала за допомогу в організації Марії Туцькій та Союзу Українок Польщі. Закінчено наради молитвою та славнем України. Делегати та гості нарад були запрошені на фуршет та товариську зустріч.

21 серпня українська громада Перемишля запросила учасників Річних нарад СФУЖО прийняти участь в поїздці до села Горасць на вшанування пам'яті полеглих героїв УПА. Наші делегати та гості долучилися до цих вшанувань.

Учасники річних нарад СФУЖО-2010 року від'їхали додому з багатим обміном думок, вражень та згадками про приємно зустрічі, нові знайомства, з наснагою до нових звершень у наступному році їхнього організаційного життя.

Повнішу інформацію про річні наради СФУЖО -2010 року можна прочитати в журналі "Українка в світі" ч. 2-3/2010 року та на вебсайті СФУЖО за адресою http:www.wfuwo.com

Оля Даниляк
Зам. голови СФУЖО

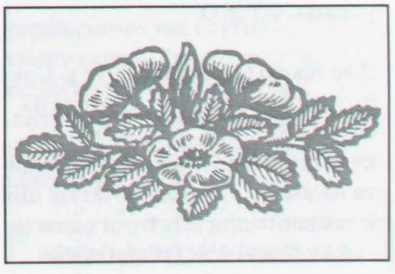

Звіт Союзу Українок Канади представлений на річних нарад СФУЖО

19 - 20 серпня, 2010 р.

Союз Українок Канади офіційно був зорганізований в грудні 1926 році в місті Саскатуні в провінції Саскачевані; це є перша із жіночих крайових організацій в Канаді. Ініціятиву дали молоді студенти Інституту Петра Могили (Могилянки), які запалили СМОЛОСКИП, що ще і сьогодні освічує нашу путь. Союз інтенсивно працює для того, щоб зберігати , оживити та розповсюджувати українську культурну спадщину і традицій як виїмковий вклад в національну культуру Канади.

Союз Українок Канади є довголітним членом Національної Ради Жінок Канади (National Council of Women of Canada). На протязі довгих років членки займали головні посади в управі цієї організації, включно із головою та заступниками голови. СУК є складовою частиною Союзу Українців Самостійників, членом Конгресу Українців Канади, Світового Конгресу Українців, і, очевидно, СФУЖО. Наші членки займають позиції в цих організаціях, а також в крайовій управі СФУЖО.

З великою гордістю в 2011 р. Союз буде відзначати своє 85 ліття на службі народові, на сторожі культури, національних святощів та надбань. Із самих початків цілі й завдання для всіх були однакові - а саме, щоб через організацію уможливити жінкам взяти повну участь в громадському житті, плекати національну свідомість, поглиблювати себе духово, зберігати та розвивати культурні цінності в своїх родинах та в своїм оточенні, дбати про релігійне і культурне виховання дітей та молоді. Поруч тих духовних потреб в розбудові українського життя в Канаді організовані жінки не забували і про велику ідею визволення українського народу з-під ярма ворогів. Ця ідея була все близькою та актуальною справою прямувати і до того, щоб усіма можливими способами допомогти і своєму народові в батьківщині у визвольній боротьбі.

В цей час членство в Союзі Українок Канади нараховує близько 2000 осіб в 63-ох відділах в 6 провінціях Канади. Централя Союзу переходить ротаційним способом до всіх провінцій, де льокуються відділи, і в цей час знаходиться в Саскатуні. Для координації праці по відділах існують 5 провінційних екзекутив, які тримають близький контакт із відділами - Східня Екзекутива, яка охоплює провінції Онтаріо і Квебек, а також в провінціях Манітоба, Саскачеван, Альберта і Британська Колюмбіа.

Цілі і завдання Союзу Українок Канади:
- підтримувати й виконувати різні дії, що сприяють розвиткові Української Православної Церкви в Канаді, та заохочувати своїх членок жити по-християнському згідно з навчаннями Церкви
- сприяти, розвивати і плекати розвиток культурно-освітних елементів, традицій та мови канадських українців, як унікальний вклад у національну культуру Канади
- активно пропагувати засаду культурної співпраці з усіма етнічними спільнотами Канади
- зосереджувати уваги на виховання молоді в організації Союз Української Молоді Канади - УПМ, в недільних школах, передшкілля та садочках, українських та двомовних школах
- пропагувати і боронити стремління за самовизначення й людські права всіх народів, зокрема України, та подавати моральну і фінансову допомогу
- зберігати українську культурну спадщину - віру, мову, звичаї і традиції
- ширити знання, видаючи твори українських авторів, істориків, журналістів та мистців
- утримувати музей - Український Музей Канади - СУК, його відділи і підвідділи, щоб збирати, зберігати, досліджувати й вивчати експонати, що зображують українську спадщину

З метою здійснення своїх цілей і завдань, Союз проєктує різні програми через ініціятиву центральної управи та референток і комітетів, які підготовляють пляни праці та дорадчують у справах їхніх ділянок. Існують наступні референтури і комітети такі: Журнал "Промінь"; Видавничий Фонд ім. Наталії Кобринської; Добродійний Фонд; Недільні і Українські Школи; Союз Української Молоді Канади; Культурно-Освітня праця; Мистецтво; Міжнародні справи; Зовнішні Зв'язки; Суспільна Опіка; Моральна і Фінансова допомога Україні.

Одна із найбільших досягнень Союзу Українок Канади - це

створення Українського Музею Канади - СУК, якого перше, приміщення було при Інституті Петра Могили в Саскатуні, а тепер міститься у власному будинку в Саскатуні. Ідея створення Музею виникла із уваги, яка була звернена на збереження і плекання українського народного мистецтва, джерела творчої духовости нашого народу. Окрім головного музею в Саскатуні існують філії в Торонто, Вінніпезі, Едмонтоні, Калгарі і Ванкувері.

Музей пишається крайовим та міжнародним признанням музейних організацій. Він є одним із найбільших українських музеїв в діаспорі. Головна галерія містить постійну виставку, а дві менші галерії користуються на тимчасові виставки образотворчого мистецтва, різного виду експонатів, тощо, і також на спеціальні програми, такі як доповіді, лекції, конференції, концерти і.т.п. В додатку в музею зберігається колекція художника Василя Курилика, котра була проектом Союзу Українок Канади в 1967 році з нагоди сторіччя Канади. В програму Музею входять різного роду мистецькі майстерні, такі як вишивання, писання писанок і.т.п. Гості, які відвідують Музей, захоплені великою кількістю та різноманітності експонатів, які є скарбом нашої дорогої спадщини.

Ми радіємо, що цього року (2010) наш журнал "Промінь" відзначає своє 50-ліття. Це дійсно велике досягнення. Журнал розповсюджується майже в усіх країнах, де знаходиться українське поселення. Журнал видається українською і англійською мовами, та окрім суто організаційних справ містить статті на різні теми, цікаві для жінок і родин, сучасні, мистецькі, історичні, про визначні постаті, духовні, а також розділ для дітей. Вже 13-ий рік головним редактором журналу є Орися Сушко, а співредактором і адміністратором - Оксана Сушко. До співпраці також існує редакційна колегія, крайові, провінційні і льокальні референтки. Журнал видається 10 разів в рік. Цього року багато уваги звернено з боку централі і відділів на святкування цієї знаменної дати - 50-ліття журналу. Організуються різні цікаві імпрези, виставки, тощо, щоб підтримати і вшанувати цей важливий комунікат, який є великою гордістю нашої організації.

Із самих початків Союз Українок Канади видав надзвичайно багато книжок на різні теми - історичні, мистецькі, жіночі постаті; декотрі з останніх видань - "Українська Канадіана" (Ukrainian Canadiana), в якій подано перебіг вкладу українців в канадське суспільство; "Книжка ікон" (My Icon Book) - праця визначних іконописців; "Для наших дітей" (For our Children) (книжка і компакт диск) з українськими піснями, Приятель дітей (церковний підручник); 5 ступінь книжки "Наша віра" (Our-Faith) - програма для недільних шкіл.

Відділи Союзу льокуються при парафіях Української Православної Церкви в Канаді, та окрім культурної і виховної праці служать потребам церковних громад згідно зі статутом Союзу. Наші членки є членами її Консисторії, та очолюють, або є членами церковних управ та підтримують та викладають в недільних школах. Рівночасно вони підтримують українські народні школи при церковних громадах та вчителюють в них Вони також підтримують фінансово молодечу організацію Союз Української Молоді Канади - УПМ, та працюють в ній, виховуючи нове покоління.

Членки також беруть участь в суто канадських громадських організаціях і комітетах при міських радах і урядах, а також працюють та жертвують на допомогові справи свого середовища.

Для прямого зв'язку та моральної підтримки членок крайова голова Зеня Юзик відвідує відділи та бере участь в різних імпрезах, виголошує доповіді та привіти на запрошення відділів чи інших установ. Крайові з'їзди відбуваються щодругого року під час якого вкладається плян праці на наступні два роки. Для зв'язку з відділами висилається інформаційний листок 4 рази на рік, а до кожного числа журналу "Промінь" крайова голова подає інформації до сторінки "Від централі Союзу Українок Канади".

Згідно зі статутом і правильником відділи вкладають свої програми по своїй змозі і своїх силах. Окрім культурно-освітної праці відділи працюють на різних відтинках громадського життя - як українського так і суто канадського. Багато зусилля віддається для різного роду підтримки громадян України - морального і фінансового. За підсумкую з анкетів за цей

продовження на ст. 32

Spirituality

The Holiness of Mary

We celebrate the Nativity of the Theotokos on September 21st.

Your Nativity, O Virgin, Has proclaimed joy to the whole universe! The Sun of Righteousness, Christ our God, Has shone from You, O Theotokos! By annulling the curse, He bestowed a blessing. By destroying death, He has granted us eternal Life. (Troparion)

God is a sacramental God. He deigns to become present to us with His uncreated energies by using material signs. He humbly consents to work through such signs. The greatest sacramental sign that God has chosen in which to be present to us human beings is the humanity of Jesus Christ. His materiality, a human body that could speak, could love, could touch and heal and forgive, becomes the prime source of all other sacramental encounters.

Christ would extend His glorified Body's contact with us through the sacramental actions of the Church, His Mystical Body. Under the symbolic signs of bread and wine He gives Himself to us as our food. Water allows Him to cleanse us of sin, oil soothes the wounds, salt purifies, the touch of human hands, spoken words by human lips provide the Risen Lord Jesus with means to be present with His divinizing power. The religion of Jesus Christ is sacramental and uses material signs to bring us into His holy redeeming presence. This flows from the vision that He had of His Heavenly Father working always in every atom of this universe. In the scene of the cure of the cripple at the Probatic Pool, Jesus defends His healing action against the apparent violation of God's law to keep sacred the Sabbath by stating: "My Father goes on working, and so do I" (Jn 5:17). Jesus sees His Father always present and working in and through His own

material creation to build up in a transforming process the Kingdom of Heaven. Especially is this gracious Father working in the world of men and women throughout all of human history. God is in human history and is a guiding presence.

MARY - A Sign of God's Holiness

When the Heavenly Father's love reaches its fullest manifestation in His Word becoming flesh and dwelling among us in human form, Jesus becomes in His humanity the sign of the Father's holiness and goodness. "He is the image of the unseen God" (Col 1:15). Philip at the Last Supper spoke for all of us: "Lord, let us see the Father and then we shall be satisfied" (Jn 14:8). But Jesus tells all of us: "To have seen Me is to have seen the Father...I am in the Father and the Father is in me...it is the Father living in Me who is doing this work" (Jn 14:9-10).

Jesus is the Image of the Father and according to this Image we have all been created (Gn 1:26). Yet God's holiness in Jesus is still too awesome. He is still God, the eternal pre-existing Logos. God gives us a human sign, an image that has come into existence as a quantified person in matter. Mary is the image or sign of what God has destined us human beings to become in Christ Jesus.

> *Now a great sign appeared in Heaven: a woman, adorned with the sun, standing on the moon, and with the twelve stars on her head for a crown (Rv 12:1).*

At the beginning of His restoration of the human race to its original grandeur and dignity that Adam and Eve had lost by sin, God raised up Mary as the sign of perfect human holiness to which we are called in Jesus Christ. She was adorned from the first instant of her conception with the splendours of an entirely unique holiness. Yet she, like us, was in need of the redeeming grace of the only Mediator, Jesus Christ, because she belongs to the offspring of Adam, she is one with all human beings in their need for salvation.

Mary is God's preview, as it were, of what we human beings by God's grace can hope to become. She comes as the first Christian, the first human being who is totally conscious that Jesus Christ lives in her, and she surrenders totally in faith and loving obedience to serve Him. She is the beginning of the Church, an individual or collectivity of individuals in whom Christ's Spirit dwells and operates to produce His fruit of love, peace and joy, the signs of the Church among men. She is in a miniature form what the whole Church will become by God's divinizing grace.

Her holiness is unique insofar as God poured out His sanctifying Spirit upon her from her first moment of existence. Yet it all points to God's free gift of His encompassing love that is of the same nature as His loving grace given to us.

Karl Rahner compares the difference between the grace of holiness that Mary received and our own gifts:

> *Mary does not differ from us because she possessed these gifts. It is her possession of them from the beginning, and incomparably, that is the sole difference between her and us. As for the content of this gift, its nature and intrinsic meaning, the eternal Father could not intend anything for the mother of His incarnate Son, without intending it for us too, and giving it to us in the sacrament of justification.*
>
> *For us, too, He eternally intended this saving grace from the beginning, in His temporal life, in order that it might be plain that it is all His grace, that nothing in our salvation belongs to us of ourselves. God has eternally kept His eternal love in readiness for us too, so that in the moment that we call our baptism, He may come into the depths of our heart. For we too are redeemed, saved, marked with God's indelible seal. We too have been made the holy temple of God. In us too the triune God dwells. We too have been sent by Him, from this beginning, into our life, that we too may carry the light of faith and the flame of love through this world's faith and the flame of love through this world's darkness, to the place where we belong in His eternal radiance, His eternity.*

HOLINESS - A Growth Process

Holiness is not a static moment given to Mary in her conception. For her it consists in a process of discovering that God's love has truly surrounded and completely penetrated her. She had to push her consciousness, always by the power of the Holy Spirit, to new levels of awareness that God was Allness and she was emptiness, filled by God's gift of love.

In her poverty and humility, Mary gradually grew in a surrendering adoration that was actualized by her fidelity to do at all times God's holy will in her regard. She was filled with the holy fear and reverence for Yahweh's awesome presence. Yet she know His sweetness. Not only was the holiness of the Old Testament known to Mary in her prayerful study of God's Word but she became that holiness by a continued experience of greater intensity. How beautifully the Psalmist outlines such a holiness:

I sought the Lord and He answered me and delivered me from all my fears. Look to Him that you may be radiant with joy and your faces may not blush with shame. When the afflicted man called out, the Lord heard and from all his distress He saved him. The angel of the Lord encamps around those who fear Him and delivers them. Taste and see how good the Lord is; happy the man who takes refuge in Him. Fear the Lord, you His holy ones for naught is lacking to those who fear Him. The great grow poor and hungry; but those who seek the Lord want for no good thing. The Lord has eyes for the just and ears for their cry. When the just cry out, the Lord hears them and from all their distress He rescues them. The Lord is close to the broken-hearted; and those who are crushed in spirit He saves. (Ps. 33:4-19)

Mary's holiness unfolded in the context of her daily life. She *became* full of grace by yielding herself to the promptings of God's Spirit. Like us, she too had to cooperate with God's grace at each moment of her life.

Characteristics of Mary's Holiness

By reflecting on the picture we find of Mary in Holy Scripture and guided by tradition, we can draw out some of the elements of Mary's holiness. One characteristic of Mary's holiness is summed up in the simple word: contentment. Contentment is the opposite of a physical, psychical and spiritual nervousness. Such restless nervousness usually flows from a faulty relationship between man and God.

Mary enjoyed from earliest childhood a contentment that was a result of the Holy Spirit's gifts of deep, abiding faith, trust and love toward God. She knew she was guided in all events of her life by the powerful hands of a loving God-Father. Before her Divine Son had preached about the loving care of the Heavenly Father (Mt 6:26-30; Lk 12:22-31), Mary experienced the peace and joy that came into her life from living a life of constant abandonment in loving trust to the Heavenly Father. The Greek Fathers called this childlike confidence in the Heavenly Father *parrhesia*, not one virtue, but a way of life, a state of being before the Father that flows from the ontological, new nature that the Holy Spirit works in the heart of the baptized Christian. Mary enjoyed such a trusting confidence in each event of her life.

St. Paul could have been describing, not only his own, but also Mary's attitude toward life's situations when he wrote:

I have learned to manage on whatever I have, I know how to be poor and I know how to be rich too. I have been through my initiation and now I am ready for anything anywhere: full stomach or empty stomach, poverty or plenty. There is nothing I cannot master with the help of the One who gives me strength (Ph 4:11-13).

Mary learned to trust in God and to live in His peace. "Commit your fate to Yahweh, trust in Him and He will act" (Ps 37:3-5). She was filled with joy and for all things she gave thanks to God (1 Th 5:18). She was the happiest of all human beings for her strength was completely in God her Saviour. She felt His sustaining power upholding her in her poverty as the eagle's pinions hold up the weak eaglet that seeks to fly only under the supporting strength of the mother-eagle (Dt 32:11).

Mary's joy was not dependent upon the circumstances in which she found herself. Whether it was feeling from the vengeful sword of Herod's soldiers in exile to Egypt or scorned by those who mocked her crucified Son on the Cross, Mary remained always "{content," always filled with joy because her strength was in God. Happiness can be a fleeting thing. We do not need to be happy to be content, but no one, including Mary, was ever content without being joyful. She teaches us not to run from the situation that brings us suffering, but to find contentment with that situation.

Her contentment was built upon her vision of God working in all events of her life. "My Father goes on working, and so do I" (Jn 5:18). This developed in her a profound hope. Hope recognizes in Mary her own weakness. It places all her strength in God's goodness and holiness. Hope in God for Mary produced a reverence that allowed God perfect freedom to do with His servant Mary whatever He wanted. Mary's hope makes her wait for God's richness to be poured into her emptiness whenever and wherever He wishes. God is all and Mary knows that alone she is nothing. But her poverty before God is her true riches. "...He has looked upon His lowly handmaid...the Almighty has done great things for me...He has exalted the lowly. The hungry He has filled with good things" (Lk 1:48-53).

Mary was content and filled with joy at all times because in her littleness, in her truthful stance before the greatness of God, she continually experienced that "...anyone who humbles himself will be exalted" (Mt 23:12). God turns away from the proud, but He gives His grace to those who are humble (Jm 4:6). God delights in Mary because she is authentically what He wants all human beings to be.

Excerpted from
Mary: The Womb of God
by George A. Maloney (Dimension Books, Denville, New Jersey, 1976)

ІКОНА

Ікона є виявом релігійного мистецтва, призначеного нагадувати людині про Бога. Вона по суті є настінною книгою для віруючих. Як священні книги зберігають заповіти християнської науки, так і ікона допомагає зрозуміти основи Христового Вчення, Віри.

З приходом світла християнства в Україну Київ став центром мистецтва: формує біля себе плеяду іконописців, мистців прикладного мистецтва, золотників-ювелірів; широко застосовується емаль (склиця) на золоті, сріблі й міді.

Стиль у мистецтві Київської Руси позначається впливом Візантії, хоча досить відрізняється як гармонією кольорів, так і композицією та орнаментикою.

Так звані іконоборці сильно наполягали на тому, що в Христі неподільно поєдналися дві істоти: Божа й людська. Прихильники іконопочитання твердили, що Він є Посередником між Богом та людьми і залишається Отцем нашої Церкви , тому й поклоняємося Його образові. Св. Іоан Дамаскин (VII ст.) навчав: "Будемо стояти, браття, на камені Віри й церковному переданні, не переступаючи границь, покладених нашим св. Отцями, не будемо руйнувати будинки Святої, Соборної й Апостольської Церкви Божої".

В Україні іконопочитання появилося разом з прийняттям державної християнської віри Великим Князем Володимиром. Іпатський Літопис під 988 роком розповідає, що коли князь Володимир прийняв Ісповідання Віри за себе і за увесь свій народ, то там було сказане таке: "Вірую і приємлю Церковная Преданія, і

кланяюся чесним іконам, кланяюся Древу Чесному і Кресту, і Святим Мощам, і св. Сосудам". А під 991 роком той же літопис подає, що кн. Володимир вивіз із Корсуня "ікони і сосуди церковния і віддав усе в Десятинну Церкву в Києві".

З найдавнішого часу встановилася традиційна метода малювати святих. З бігом часу за іконним святим усталилася певна форма малюнку, виразу його обличчя - "лику". Над головою святих малюється авреоля, так званий німб - сяйво довкола голови.

Перша відома в Церкві Ікона, Нерукотворний Образ Ісуса Христа - була чудотворною.

Як свідчить церковне передання, збереглися кілька ікон Божої Матері, які були написані апостолом Лукою. Одна з них - це Вишгородська Чудотворна Божа Мати, яку тепер називають Владимирською і яка знаходиться в Москві, - була написана апостолом Лукою.

Згідно з догматом іконопочитання кожна ікона через освячення стає святою і Церква в деяких випадках проголошує її чудотворною, - це вислід діяння VII Вселенського Собору.

Діонісій Ареопагит написав: "Ікона є видиме невидимого", бо в ній малюється й невидимий дух, що живе у видимому тілі.

Через неглибоке розуміння цієї догми іконоборці впадали в єресь, вбачаючи щось понадлюдське у Христі у твердячи, що Його не можна малювати.

Київська школа іконографії витворила свої оригінальні прикмети. Вона відрізнялася від західнього іконописання тим, що не брала за модель особу-жінку. Іконописці Печерської Лаври писали лик Богоматері із благородним, вдумливим поглядом, з малим Дитятком на руках, що надавало божественного настрою та підносило людину до молитовного стану.

Св. Іван Дамаскин (VII ст.) у своєму "Слові" написав: "Ікона для зору служить тим, чим слово для вуха. Ікона - це божественна поява, її символічна сутність, представляє нам Божество". За наукою св. Отця, ікона це "небесне явленіє" і, "подобіє" божественного.

Станкове мистецтво часів Київської Руси представлене іконами, писаними на дерев'яних дошках із липи або кипарису, скріплених позаду поперечними вставками. Дошка вкривається алебастром, змішаним із клеєм, наверх накладається полотно, а на нього -

тонкі шари срібла чи золота. Цей тонкий як цигарковий папір шар золота накладається в чотири, п'ять або шість рядів, від чого ікона діставала назву "п'ятилисна" або "шестилисна".

Іконописець малював ікону темперою, розведеною на квасі та яєчному жовтку, з особливою технікою переходу від темних до ясних кольорів. Тло на іконі яскравочервоне - символізує вогонь, рожевий колір - спокій, а облаченні святих, з багряним хітоном на тлі золотих нібів, представляє українські барви.

У літописах згадуються ікони, привезені в Україну з Греції, одначе, були й місцеві іконописці, відомі ченці XII ст.: Олімпік Печерський і Григорій.

З ікон домонгольської доби близько сорока збереглися донині в музеях Москви та Ленінграду. Найбажливіша і найдавніша серед них - Вишгородська Богородиця з Дитятком, що її Андрій Боголюбський вивіз у 1155 році до Владимира над Клязьмою, звідки пішла її нова назва - Володимирська (тепер знаходиться в Москві). До ряду безперечно автентичних, наймайстерніших ікон, що зібрані в Третьяковській галерії в Москві, належать, побіч Вишгородської Богоматері, дві особливо цікаві: "Велика Панагія" і "Св. Дмитрій Солунський", обидві київського письма з початку XII ст. мистцем Олімпієм.

З інших ікон на окрему увагу заслуговують: чудотворна Ікона Богородиці, вивезена в 1382 році Володиславом з Белзу до Ченстохова; Смоленська Богоматір, давніша князя Всеволода Ярославича Чернігівського ; Холмська ікона - здогадна власність князя Володимира Великого і короля Данила, та Ігорівська ікона XII ст. в Києво-Печерській Лаврі.
До найвизначніших ікон Божої Матері належать: Почаєвська Богородиця, Матері Божої в Гошеві, в Зарваниці, в Теребовлі - зберігалась у церкві св. Юра у Львові.

Крім чудотворних ікон, були у великій пошані: Києво-Печерська Пресвята Богородиця, Охтирська Божа Мати, Свенська Богоматір, Жировицька, Холмська, Київська

- св. Софія - Премудрости Божої, ікона св. Покрови (козацька), св. Пантелеймона, св. Архистратига Михаїла - патрона Києва і всієї України, св. арх. Гавриїла, св. Варвари, св. П'ятниці-Параскеви (галицька), Волинської Божої Матері та св. Уляни (галицька).

Як церковні отці відносилися до ікони, свідчить такий історичний факт. До архимандрита Києво-Печерської Лаври приїздили священики із периферії із різного роду скаргами. Архимандрит приводив їх до ікони св. Варвари і казав: "А тепер, отче, розповідайте, хай слухає вас св. Варвара".

Культ ікони в Україні був надзвичайно поширений. У кожній хаті висіли на покуті ікони. З тієї чи іншої оказії - дарували ікону, причому виконували релігійні ритуали. Ікони прибирали квітами та вишиваними рушниками.

Найбільше поширеним було київське мистецтво іконопису.

Церковна влада мала нагляд над усіма ділянками церковно-ужиткових виробів.

Крім київського іконопису, існували ще галицький, холмський, волинсько-галицький, закарпатський; відрізнялася лемківська ікона своїм примітивним стилем. Іконописці карпатської ікони додавали до фарб темпери, яєчного білку, і тому ці ікони не темніють. Українці на Буковині та в Чехії писали ікони на зворотній стороні скла.

Митрополит київський Іларіон у своєму "Слові о законі й благодаті" в XI ст. писав: "Вижд град, иконами святих освєщаєм"...

Був звичай: хто їхав у далеку дорогу або йшов у похід, то конче брав із собою ікону. "Слово о полку Ігореві" з 1178 р. розповідає, що князь Ігор, повернувшись із половецького полону, перше поспішив у Київ помолитися перед чудотворною іконою Божої Матері Пирогощої.

Одружувався син чи виходила донька заміж - батьки благословляли їх іконою, і ця ікона зберігалася одруженими все життя.

Папа Григорій II (715-731) писав до імператора-іконоборця Лева Ісаврянина: "Хто не зворушиться, хто не проллє сліз розчулення, дивлячись на Тайну Вечерю, на зцілення сліпого, на воскресіння Лазаря? Хто не зворушиться і не проллє сліз, дивлячись на

малюнок Аврама з мечем, грізно занесеним над шиєю сина? Хто не зворушиться й не проллє сліз, дивлячись на страждання Господні?" (Д.33).

Українське мистецтво годі зрозуміти, якщо оминути велику творчу спадщину стародавньої Руси.

Найдавніші зображення Богоматері, знайдені в римських катакомбах, відносяться до II ст. по Різдві Христовім - з ним пов'язується і найдавніші зображення Богоматері з Дитиною на руках, які засвідчують момент поклоніння Різдву - новонародженому Синові Божому й Пресвятій Діві. Крім зображення Богоматері з Дитятком, давнє християнське мистецтво знало ще один Її образ з піднесеними молитовно руками, так звану "Оранту", тобто Молитвенницю, Заступницю, що також відносилася до "Вознесіння". Велична Цариця Небесна зображується іноді в царському убранні, в урочистій позі, на руках у Неї вже не Дитина-Син, а Спаситель і Суддя всього світу.

Зустрічаємо образ Пресвятої Богоматері , що композиційно складається із постатей Іоанна Предтечі, Богоматері, і з правого боку - Вседержителя (Спасителя).

Чудове мозаїчне зображення "Оранти" XI ст. можна побачити в консі олтарної абсиди Київської св. Софії - це так звана "Нерушима стіна".

В українській іконографії "Нікопея" передана в іконах Божої Матері Печерської, Знамення та Кипрської. Богоматір, що тримає Сина Божого на правій руці, зображена на іконах, відомих як Милостива, Троєручиця, Донська Божа Мати, Годигітр'я; чудотворні ікони: Почаєвська, Гошівська, Зарваницька, Люблинська, Охтирська, Волинська.

Українські історики звернули увагу на велику прогалину в іконописі. Всім відомо, що українська ікона найбільше була поширена в Україні. Тепер нема можливости виявити всіх тих шедеврів українських ікон, які існували з XI по XVIII ст. Написано гори книжок про ікону - як російську, а про українську нічого немає.

Польський історик Маріяш Соколовський на з'їзді польських істориків у 1880 році в Кракові, для зацікавлених об'єктами "східньої цивілізації", оголосив "генезу" - мова йшла про ікону "Jana Chrzciciela" (св. Івана Хрестителя) в церкві св. Миколая в Бучачі, що вона належить до двох культур: до культури давньої Червоної Руси та до польської культури: "jako przekazicielky kultury i sztuki zachodniej" (стор. 16, книга "Ікони", Краків, 1973).

Після підписання угоди з гетьманом Богданом Хмельницьким, московський цар відвідав Божі храми Києва, Чернігова і Печерську Лавру в Києві. Він так захопився українськими іконами, що звелів частину їх перевезти до Москви. Гінці з Москви їздили по містах і селах України й немилосердно обдирали церкви. Всі ті загарбані ікони складали у підземеллях Кремлю.

На іконах писали житійні сцени: "Страсті Господні", "Вознесіння", "Преображення", "Розп'яття", "Наруга", "Бичування", "Поцілунок Юди", "Явлення Параскеви", "Вигнання біса з хворого", "Перенесення мощів з Миру в Бар", "Козьму й Дем'яна вчать грамоти", "Гостинність Авраама", малювалися більші й менші сцени з життя святих для повнішого уявлення та зрозуміння Христової Віри.

Українська Церква мала багатьох своїх мучеників за Христову Віру і глибоко вкоренила любов до Пресвятої Богородиці, заступниці всіх людських бід (Покрова). Св. Миколай Мокрий, нарівні з Апостолом Андрієм Первозваним, св. Іваном Предтечею, св. Богородицею Київською, стали покровителями української Церкви.

"Історія Українського Мистецтва в Ілюстраціях", Кость Шонк-Русич (Нью-Йорк, 1978)

Печу, печу хлібчик

(Українська народна приспівка)

Печу, печу хлібчик
Дітям на обідчик:
Меншому — менший,
Старшому — більший, —
Шусть у піч, шусть у піч!

ШКОЛЯРСЬКІ МРІЇ

Слова й муз.Є.Вавринюка
Форт.супр.С.Яременка

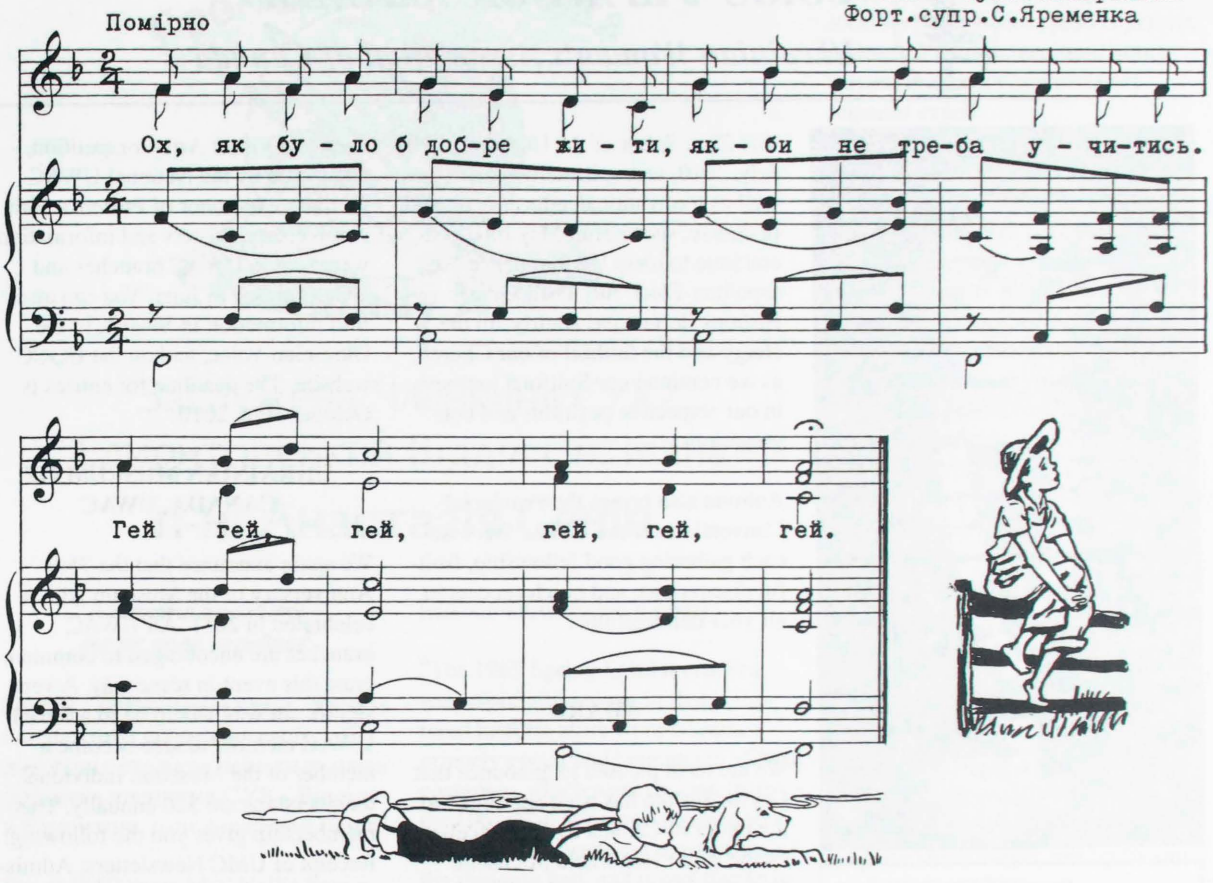

2. А то вчися, і ще вчися,
Від навчання заморися.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

3. Вчать читати і писати,
Танцювати і співати.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

4. На прогулянку б щоднини,
На сніданок солонини.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

5. У садочку, на горбочку,
Спати б смачно в холодочку.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

6. А морозиво й горіхи,
Їсти б смачно для потіхи.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

7. От, так було б добре жити,
Та й нічого не робити.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

8. Наша пісня - то лиш мрія,
В школі наша вся надія.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

9. В Рідній Школі будем вчитись,
Витрішками не журитись.
Гей, гей, гей,
Гей, гей, гей.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Zennia Yuzik
National UWAC President

With nostalgic feelings for the summer that has passed and which definitely was too short, we find ourselves back in the season of autumn and all related activities. With the beginning of a new Church Year and a new Organizational year, we greet the Heirarchy, the Clergy, and all the members of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, and the executives and members of all the component organizations of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada. It is our hope that everyone had a good, restful summer, and that you are all ready and energized for another year of activity.

The 22nd Sobor of the UOCC, held in July, 2010, was spiritually uplifting as well as motivational, educational, and, of course, successful. May the Lord continue to bless His Eminence Metropolitan-Elect Yuri,Their Graces Bishops Ilarion and Andriy, all the clergy and the faithful of our Church, as we continue our Spiritual journeys in our respective positions and congregations.

Autumn also brings the Provincial Conventions of the USRL. We wish each gathering good fellowship, fruitful discussions, and much success in all your deliberations.

AWARD

We are most pleased to announce that Orysia Sushko has been appointed to the Order of Canada by Her Excellency the Right Honorable Michaelle Jean, Governor General of Canada. Among Orysia's long list of awards are the following: the St. Volodymyr Medal given by the World Congress of Ukrainians; the Shevchenko Medal given by the Ukrainian Canadian Congress; the Award of Excellence given by the Ukrainian Self-Reliance League of Canada. Orysia has worked tirelessly for many years within the Ukrainian Canadian community. We, the Ukrainian Women's Association of Canada, congratulate her and wish her many happy, healthy years.

VISUAL ARTS COMPETITION

We remind all UWAC branches to rally the youth in their respective congregations, and encourage them to enter the Visual Arts Competition, sponsored by the National UWAC Executive in honor of Promin's 50th Anniversary. Posters and information were sent to UWAC branches and UOCC clergy in June. You can also find information in Visnyk, in the Ukrainian Voice, and on the UOCC website. The deadline for entries is October 30th, 2010.

UKRAINIAN MUSEUM OF CANADA, UWAC

We again announce that the 75th Anniversary of the Museum will be celebrated in 2011. All UWAC branches are encouraged to commemorate this event in some way. A very significant way would be to ask each UWAC member to also become a member of the Museum. Individual memberships are $20 annually. This membership gives you the following: Receipt of UMC Newsletters; Admission to the museum; and 10% off on all boutique purchases.

In addition to the Main Branch located in Saskatoon, there are also Branch Museums in each of the Provincial regions, which together make up the UMC: Toronto, Winnipeg, Edmonton, Vancouver, and the Calgary Collection. You may become a member in the Branch Museum in your Province. We encourage all Soyuzanky to visit the Museum Branch nearest you whenever you have the opportunity. Let us make 2011 a Banner Year for the Ukrainian Museum of Canada.

Заслужена Членкиня СУК-Едмонтонський Відділ Св. Івана

п-ні Анастазія Сенів

"А життя прожити - то не поле перейти"

Цікаве - повне переживань, досягів і відважних задумів на своїх життєвих стежках пережила наша визначна членкиня СУК - Відділу в Едмонтоні, п-ні Анастазія Сенів.

For over 60 years Mrs. Nellie Seniw has been a selfless contributor to the Ukrainian and Canadian communities in Edmonton. It would be impossible to mention all the projects she has initiated, but there were several worth mentioning, as they were especially bold and it took "guts" to dare to initiate them.

Один з таких проєктів, які п-ні Сенів задумала, це було спровадити історичні строї з Нью Йорку до Едмонтону у 1969 р. В той час п-ні Сенів була головою музейного комітету (1967 р.) і вона сконтактувалася з музейним комітетом в Нью Йорку, який погодився привезти ці дорогоцінні строї до Едмонтону.
Ось так було описано цю надзвичайну подію у пресі:

"The 1969 Spring Exhibit and Tea was especially unique in that it featured historic attire from Ukraine's princely epoch and hetman era. These costumes, which were on loan from the Ukrainian Women's Association of New York, were the most treasured the museum had, and it was thanks to the tireless effort of Mrs. N. Seniw, that they allowed them to be displayed in Edmonton." It took a strong, determined person, who set her goal high, planned a strategy to achieve it, and didn't give up until her goal became a reality. This took a lot of fundraising, but then Mrs. Seniw is an exceptionally talented fundraiser. She managed to convey the importancve of this monumental undertaking to other like-minded members, who contributed time and funds so that Edmontonians, and people from other cities and towns, could enjoy the beauty of our Ukrainian treasures.

Крім того, під час каденції як голова Провінційного Музею, за ініціятивою п-ні Сенів, було заскуплено багато вартісних експонатів, таких як українські ляльки в чудових строях з різних районів України, весільні вінки, писанки, ікони і дорогоцінні народні строї.

Другий важний проєкт, який задумала п-ні Сенів, це було придбання в 1972 р. оригінальних картин славного українського маляра Василя Курилика. Хоч Відділ Союзанок не мав великого майна, п-ні Сенів переконала членкинь, що картинна спадщина нашого українського маляра була варта сильніших зусиль. Ці картини залишаться в спадщину наших дітей і дальших поколінням. Так само вона взяла проєкт закупити скульптури славного Лева Мола і Крука. Тепер Провінційний Музей має в своїй колєкції раритети, яких сьогодні не можна б придбати. Це шедеври, яким нема ціни.

Пані Сенів народилася в Стрию, Альберта. Її родичі - Олеся (Іванкевич) і Іван Романчук, українські піонери, які приїхали до Канади в 1908 р. зі Сокальщини. В родині цінували українську пресу, суспільне життя і церкву. В такій дбайливій атмосфері виросла молода Анастазія, і ці цінности залишилися їй дороговказом на ціле її трудолюбиве життя.

The creative flame in her heart was to give her inexhaustible strength for the rest of her active life. This is just a brief review of some of her acvhievements:

She earned a B.A. degree from the University of Alberta, and taught school for the Smoky Lake School District from 1952, and in Edmonton until retirement. In 1952 she joined

the St. John's Cathedral choir.

In 1956 she married Dr. G. Seniw and became a member of the St. John's UWAC and member of St. John's Cathedral. She and her late husband, Dr. G. Seniw are Honourary members of St. John's Cathedral. Mrs. Seniw taught Sunday School for many years. As well, she was an active and long-time member of the Museum Board, serving as its chairperson for over 20 years. In addition, she was a tour guide for the Edmonton Art Gallery for over 20 years.

Крім того, її організаційний хист показався у ролі голови Союзу Українок Канади, як організаторки виставки рушників зі східньої і західньої України в 1972 р.; виставки під час "Heritage Days", поверх 20 років; приготовила виставку "Faberge Eggs" від *Franklin Mint* з Едмонтону, показ тканин Carol Romanyk з Вінніпегу, і виготовила показ килимів і сорочок для українського громадянства.

Mrs. Seniw has received a number of LIfe Memberships and Awards:

1980 - Life Membership to Alberta Teacher's Association

1980 - Recognition for long service with the Edmonton Public School Board

1982 - Reognition for 25 years membership in UWAC

1983 - Honourary Member of the Ukrainian Museum of Canada

1985 - Certificate of Recognition from St Andrew's College

1988 - Citation plaque from City of Edmonton for volunteerism

1989 - Honourary Life membership and medal from St. John's Cathedral

1995 - Award of Excellence from the Ukrainia Self-Reliance Lelague

Перша з права - п-ні Анастазія Сенів
First from right - Mrs. Nellie Seniw

1996 - Honouary LIfe Membership from UWAC

1997 - Honourary Life Members of the Ukrainian Museum of Canada

1999 - Honourary Life-time membership from the Edmonton Art Gallery

2001 - Award Medal for Outstanding Volunteer Service from the Government of Canada

2006 - Recognition for 50 years membership in UWAC

Оцей короткий перебіг життя надзвичайної жінки дає нам можливість висловити подив і признання за такий вагомий дарунок для добра нашої української і канадської громади. Ці приклади можуть бути приміром як багато можна зробити, коли є Богом даний розум, родичами дані принципи і характер, який використав ці таланти, а не закопав їх.
З нагоди 50-років існування журналу "Промінь", до якого в минулих роках дописувала п-ні Сенів, вона складає пожертву в сумі $50.00 і бажає, щоб журнал мав гарний успіх на будуче.

Ми бажаємо п-ні Сенів ще багато років в здоров'ї працювати для добра нашої громади.

Be proud of your honourable achievements of the highest degree, as a reward for your hard work.

На многії літа, п-ні Сенів!

З пошаною,
Ольга Логвиненко

The future depends on what we do in the present.

- Mahatma Gandhi -

Пікнік в Оттаві

Щорічно в Українській Православній Церкві Успіння Пресвятої Богородиці в Оттаві організовано пікнік, присвячений в честь Татового свята.

Це славне свято проведено на площадці біля церкви. Урочисте відкриття цього заходу зробив отець Ігор Охрімчук - настоятель церкви.

Першою частиною свята була церемонія відзначення випускників середніх шкіл та висловлено щиросердечні привітання і вручено подарунки від отця Ігоря та від Надії Дубик.

"Нехай Господь Благословить Вас у всіх Ваших починаннях!
Щасливої дороги Вам, юна зміно!"

Другою частиною свята було привітання дорогих татусів, з яким виступила Марія Стадник.

Четверта Заповідь Божа: "Шануй свого вітця і матір, щоб було тобі добре і щоб довго ти прожив на землі"

"Яке багатство у коморах і на току,
Як пахло хлібом й хліборобським потом,
Ще за діда-прадіда всі шанували в нашому роду
Хліб насущний на столі - це було найбільшим святом у селі."

За тих часів тато був важним господарем дому, а мама - господиня в хаті. Дочки помагали мамі в усій домашній роботі: пряли, шили, вишивали, ткали на верстатах полотно. Виховання дітей лягало на плечі мами й тата. Тато навчав синів господарювати змалку: орати, сіяти, косити, молотити, а також дбати про худобу та коней, як основної тягової сили для домашнього господарства.

Вагоме і перше слово завжди говорив тато, як господар, який давав завдання синам, а після перевіряв їхнє виконання, й оцінював справедливо кожного з них.

Тато і мама були святими людьми в сім'ї. Їх слухали і поважали всі діти та внуки без всяких відказів. Діти продовжували батьківську справу і гордилися ними.

При Святій Сповіді в Церкві священик запитував дітей: "Чи слухаєш тата й маму, чи гнівався з ними?" Якщо так, то це є великим гріхом.

Чемні діти, коли зроблять щось погане, то зізнаються перед татом, мамою і бабусею в усьому, просять пробачення та цілують їм руку.

Ніхто з дітей не звертався до батьків на "ти", а тільки на "Ви".

Настав новий час - час комп'ютеризації, який виховує молодь в іншому стилі. В цьому періоді відсутня повага до тата і до мами.

Дуже мала частина молоді виховуються в релігійному дусі, і тому значна частина з них попадає під негативний вплив.

Шановні і дорогі Татусі!
Ми, жіноча половина, вітаємо Вас з цим щасливим святом тата і бажаємо :

"Життя хай буде як вранішня зоря,
Хай будуть дні веселі та щасливі,
Нехай дарує доля гарні квіти,
А рідні діти - радість і тепло.

Хай Господь дає здоров'я, силу,
І відвертає всяке зло,
Хай віриться, і сіється, і жнеться,
Душа летить на крилах мрій,
Хай щедре сонце весело сміється,
Для здійснення ваших всіх надій!"

Будьте завжди добрими, мудрими і чесними татами!

Після святкових церемоній всі присутні гості пригощалися смачним обідом, який організовано для нас паном Володимиром Гавришкевичем. Парафіяни із великим задоволенням відпочили тут, обмінялися різними життєвими новинами.

Свято відбулося гарно із Божим Благословенням та співом "На многії літа" всім татам, організаторам, Отцю Ігорю та Володимир Гавришкевичу за їхню благодійну організацію та всім присутнім на цьому святі.

М. Стадник
культ-освітний референт
СУК ім. Лесі Українки в Оттаві

Прес-служба Посольства України в Канаді
Press Office of the Embassy of Ukraine in Canada
Division de la Presse d'Ambassade d'Ukraine au Canada

24 червня 2010 року
№47

Сад світового українства відкритий у Львові

У Львові відбулося урочисте відкриття Саду світового українства у Шевченківському гаю. Цей захід був приурочений до проведенню ІІІ Міжнародного конгресу української діаспори, що розпочав свою роботу 23 червня ц.р.

За словами директора Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Ірини Ключковської, учасники ІІІ Міжнародного конгресу перев'язали стрічки навколо дерев, які є символами країн, де проживає українська діаспора. «Ми мріємо, щоб такі сади, парки, галявини проростали і в інших містах», – зазначила організатор конгресу.

Сад закордонних українців складається з 45 яблуневих та вишневих дерев, які були висаджені навесні студентами вищих навчальних закладів Львову; ці дерева представляють українські діаспори з різних країн світу. Усі дерева укорінилася, що вважається гарним знаком. Сад буде розширюватися. А ідея про створення Саду закордонних українців була запозичена від Українського товариства Татарстану, члени якого висадили у себе калиновий гай.

– 30 –

За додатковою інформацією звертатися:
Олена Захарова
Посольство України в Канаді
Тел.: (613) 230-2961 дод. 105
press@ukremb.ca; http://www.ukremb.ca

Увага!
Ознайомитися з даним повідомленням Ви можете на веб-сайті Посольства України в Канаді можна за цим посиланням: http://www.ukremb.ca/canada/ua/news/detail/41055.htm

Embassy of Ukraine in Canada
310 Somerset Street West, Ottawa, ON K2P 0J9
Tel.: (1-613) 230-2961. Fax: (1-613) 230-2400

CORRECTION

On June 7, 2009, during the Chram celebration, presentation of certificates for **40 years of service** to the UWAC were presented by His Grace Bishop Andriy, to Mrs. Ann Nemish, Mrs.l Elaine Hrynenko, and Mrs. Rose Juravinski for their dedicated service. L to R: Mrs. Ann Nemish, Mrs. Elaine Hrynenko, Dobrodiyka Mira Lomaszkiewicz, Mrs. Rose Juravinski

We apologize for the error in Promin's May issue, which incorrectly indicated 30 years of service.

75th Anniversary Memories Cookbook

UWAC, Olena Pchilka Branch
Aylsham-Codette SK

$25 each (postage included)

Contact Marilyn Kozun
tel: 306-862-5695
e.m.kozun@sasktel.net

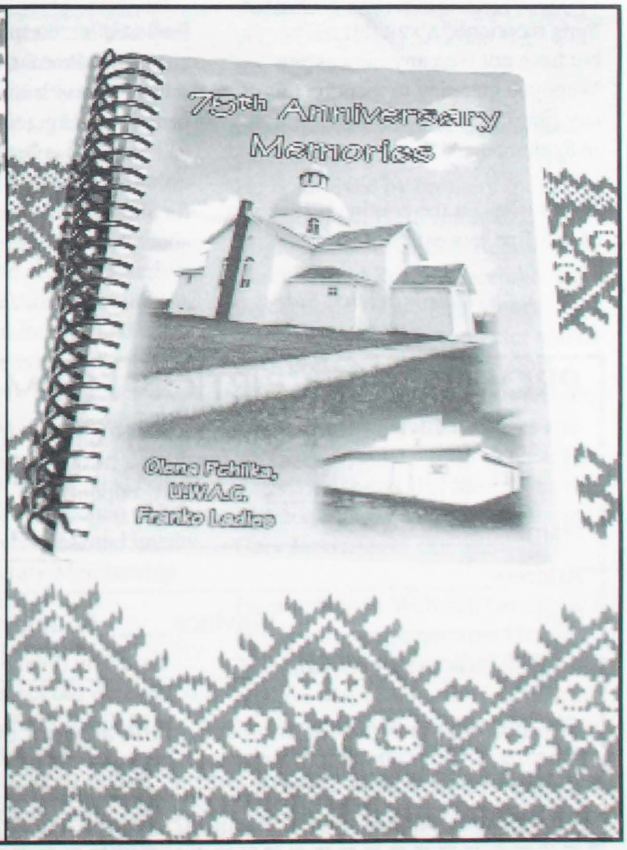

from our Readers
від наших Читачів

Promin grounds me to my roots and knits me to my heritage of which to some is lost. The originator of the journal Natalia Kohuska endured many trials and tribulations at its inceptions, but managed to persevere to maintain the Ukrainian culture and heritage among Ukrainian Canadian women.

Recently a soon to be opened museum in Ukraine has requested some of her literary works and artifacts to display at the centre in recognition of the work she did to spread the culture of Ukraine among Canadian women.

I was looking forward to seeing something mentioned about this in Promin but have not seen anything as yet. Were you planning to mention this at any time? At her upcomiong birthday in September she will be 105 years old.

Best wishes on the continuing success of this fine journal.

Ollie Waverick, Surrey BC

Note: The December issue of Promin is the designated 50th anniversary issue, in which Natalia Kohuska will be featured. We will be pleased to share information regarding the museum in Ukraine as soon as we receive more detailed information [Ed.]

Congratulations on your 50th year of Promin. I have been reading the journal since number one - 1960 when the first issue was published and I am still looking forward to receiving the journal each month. It gets more interesting as the years go by. At my age, which is 90 in March of 2011, many years have gone by.

Enclosed is a donation and subscsription cheque for Promin, which I enjoy very much. My wish is that more younger people would get to know about Promin and read it. It is becoming a very interesting and educational paper. Thank you for allowing me to express my thoughts about the journal Promin.

Anna Papish, Saskatoon SK

Управа Сопзу Українок Канади, Відділ св. кн. Ольги при Катедрі св. Володимира в Торонто щиро вітає Редакцію "Променя" і дякує за велику зусилля у видаванні журналу. Пересилаємо пожертву $50.00 на видавничий фонд.

За Управу відділу
Добр. Катерина Сенцьо
Секретарка

Blessings to the women of vision who first published Promin and those who dedicate many hours to publishing it now. Please accept our donation of $50.00.

Pat Ciona, President
Charity Kononenko Branch
Kryder / Blaine Lake SK

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

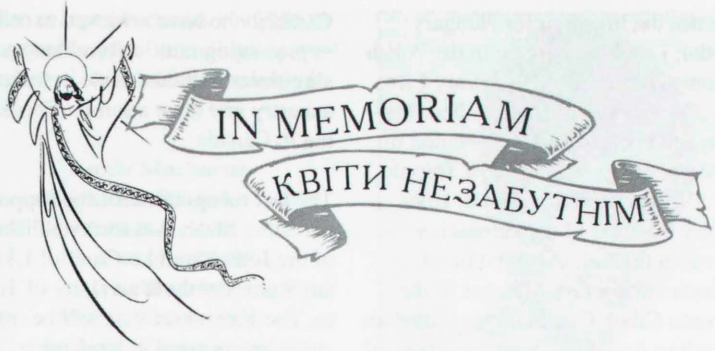

Mary Florence Usick

(nee Matlock)

Mary passed away on July 5, 2010 at the age of 95. She was predeceased by her husband Bill, parents Peter and Anne Matlock, siblings Irene, Olga, Peter, Nick and Emily. She is survived by her sister Eileen Morris and numerous nieces and nephews.

In 1941 Mary joined the UWAC, Daughters of Ukraine Branch, Regina. Her love for her culture and her belief in the UWAC paved the way for her to take a very active role with the organization. She served as president for a total of 11 years and took on many other positions, including treasurer, auditor and was a member of many committees. Mary believed in the importance of Promin, was our branch's Promin convener for five years and was a devoted subscriber from the early 1960s until her eyes failed her. She was also very supportive of the Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon, promoting the Museum whenever possible.

In her leisure time, Mary devoted many hours to the enhancement and promotion of Ukrainian culture by actively contributing not only to the Ukrainian-Canadian community but to the Canadian community at large. Her gifts of food, clothing, money, time and love were given freely to family, church, charitable organizations and those in need at home and afar.

Mary was one of the original members of the Ukrainian Canadian Committee, Women's Branch in Regina, and was the first woman secretary of the Ukrainian Orthodox Church in Regina. For her dedication to the Ukrainian community, she received the USLR (CYC) Award of Excellence and the Ukrainian Nation Builder's Award. In recognition of her many years of commitment and loyalty, Mary held an Honorary Membership with UWAC Regina.

As an everlasting wreath in Mary's memory, please accept our donation of $75 to the Promin Press Fund. May her memory be eternal!

UWAC, Daughters of Ukraine branch
Regina SK

The Honourable John Yaremko

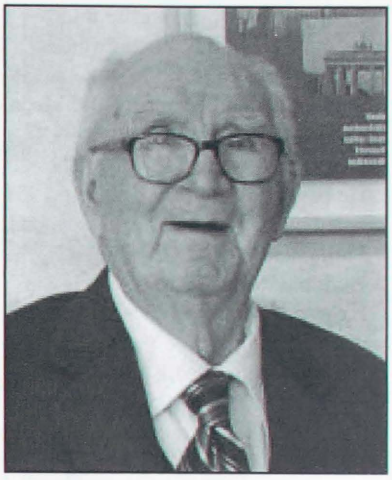

The editors of Promin extend our heartfelt condolences to the family of the Honourable JOHN YAREMKO, B.A., Q.C., LLD., Dr.rer.Pol, who passed away peacefully in his sleep, three days short of his 92nd birthday at the Ukrainian Canadian Care Centre, Toronto.

Predeceased by his wife Mary and parents George and Mary Yaremko. He is survived by brothers and sisters Anne Holota, Fred Yaremko, Lucy Migus, Jeanette Cooke, Robert Yaremko and Rosalie Yaremko. He is predeceased by siblings Mene, Michael, Lena Hish and Peter and in-laws Bob Cooke, Dennis Holota, Ronald Migus and Frances Yaremko. He is survived by many nieces and nephews. Special thanks to Guardian Angels Rose and Bill Sametz, as well as niece Hélène Yaremko-Jarvis and Gary Jarvis.

He was born in Welland, Ontario in a family of immigrants from Ukraine. The family settled in Hamilton, Ontario when John was a young child. He attended both elementary and high school in Hamilton before attending the University of Toronto and Osgoode Hall Law School. He put

himself through university while working on farms and the Steel Company of Canada during summer months and nights. Was awarded scholarships for excellence while at university and became a Gold Medalist at Osgoode Hall.

He began his political career in 1951 when elected to Ontario's Provincial Parliament as first Canadian of Ukrainian ancestry to be elected in Eastern Canada and served in Parliament for twenty-five years - longer than anyone in the history of Ontario. In 1958 the Hon. John Yaremko was appointed youngest Cabinet Minister and served in seven Ministries in the administrations of Premiers Leslie Frost, John Robarts and Bill Davis. Upon his retirement in 1975, the Toronto Star newspaper wrote of John Yaremko: 'His career exhibited a distinct concern for social justice, as Minister responsible for legislation which improved the lot of persons with physical or developmental disabilities, the aged, the poor, and ethnic and cultural minorities.'

In 1945, he married Myroslava (Mary) Materyn of Montreal. Together they began to assemble one of the earliest collections of Canadiana including furniture, artefacts and early Canadian Glass, some of which is on display at the University of Toronto Library and the Royal Ontario Museum. He was supportive of many community undertakings including the 'John Yaremko Centre for Community Living' at Bellwoods Centre for Community Living in Toronto, one of the foremost residential facilities for persons with physical disabilities in North America.

Throughout his life he supported the aspirations of all of Canada's ethnocultural groups and maintained that public offices, including the judiciary, should be open to everyone. Recognized by many Canadian groups, he was awarded the Latvian Medal Pro Merito; the Freedom for Hungary Medal; Life Membership in the Polish Alliance of Canada; Honourary Life Member of the Canadian Italian Business and Professional Association of Toronto, the Pisticci Club of Toronto, the Abruzzi Club of Toronto; Honourary Member of the Hungarian Freedom Fighters Association of Canada; Honourary Member of the Toronto Greek Community's Canadian Arcadian Association; and recipient of the Metropolia Award on the 75th Anniversary of St. Volodymyr Cathedral in Toronto.

In 1981, he was a Founding Member of the University of Toronto Chair of Ukrainian Studies Foundation. He supported the establishment of the Canada Ukraine Parliamentary Internship Program for university students from Ukraine in the House of Commons and the Ontario Legislature. A proud graduate of the University of Toronto, he supported Canada's and Ukraine's universities by establishing the John Yaremko Scholarship at Wilfrid Laurier University, the John Yaremko Scholarship at the Faculty of Law at the University of Toronto, and the John and Mary Yaremko Program in Multiculturalism and Human Rights at the Faculty of Law at the University of Toronto and the Multicultural Heritage Lecture Series at the University of Toronto. He assisted the Ukrainian language program at York University and established the Canadian Visiting Scholars Lectureship Program at Kyiv-Mohyla University, University of Lviv, Ostroh University and Kamianets-Podilskyi University in Ukraine.

For his community work in Canada he was awarded the Order of St. Andrew and for his support of democratic governance in Ukraine, the President's Medal. In 2009, he received the Paul Yuzyk Award for Multiculturalism which was established by Citizenship and Immigration Canada to recognize individuals from communities across Canada who have achieved excellence in promoting multiculturalism so that all citizens can take pride in their ancestry and have a sense of belonging to Canada.

The last recognition for the support of his Alma Mater was the establishment of the John Yaremko Chair of Ukrainian Studies at the University of Toronto. The Yaremko Chair will be officially inaugurated in September, 2010 in what would have been the 92nd Autumn of John Yaremko's life.

May his memory be eternal!
Вічна йому пам'ять!

In memory of **Anna Koropecki**, please accept my donation of $50 to the Promin Press Fund.

Claudia Mykytiuk
Toronto ON

In memory of our dear UWAC members who have entered into eternal rest, we are donating $50 to the Promin Press Fund:

Mary Oystreck
(April 25/10)

Lena Kereluk
(June 5/10)

May their memory be eternal!

Submitted by
Virginia Wereschuk, Promin Convener
UWAC, Olena Pchilka Branch
Yorkton SK

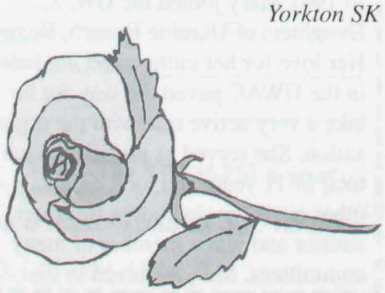

Please accept our donation of $50 in mrmoy of our long-standing departed members who have fallen asleep in the Lord:

Annie Mocharuk
Annie Rawlyk
Ann Solodzuk
Pauline Onishenko
Jean Hryciuk
Mollie Bodnarchuk
Mollie Chuhaniuk
Mary Ciona

May their memory be eternal!

Pat Ciona, President
UWAC, Charity Kononenko Branch
Krydor/Blaine Lake SK

In memory of **Marshall Hryhirchuk**, who passed away in Edmonton, please accept our donation of $50 as an everlasting wreath. May his memory be eternal!

Adolphe & Mary Wenger
Montreal QC

У світлу і незабутню пам'ять моїх дорогих родичів **бл. п. Микола й Євдокія Михальчук**, складаю замість квітів на їхні могилі $50 на журнал Промінь. Пам'ять про них залишиться на завжди!

Розалія Михальчук
Едмонтон, Альберта

Засилаю $25 на пресовий фонд "Променя", як нев'янучий вінок у 9-ту річницю упокоєння мойого дорогого мужа **Івана Левицького**. Вічна йому пам'ять!

Оля Левицька
Саскатун, Саскачеван

У 13-ту річницю незабутної пам'яті нашої дорогої доні **Лилії Григорчук (Зузак)**, яка відійшла у царство небесне 15 вересня, 1997 р., складаємо пожертву у сумі $100.00 на журнал "Промінь", як нев'янучий вінок у її світлу пам'ять.

Пам'ять про нашу дорогу любу Лилію завжди з нами. Вічна їй пам'ять!

Батько і Мати
Мирослав і Розалія Григірчук
Едмонтон, Альберта

Жертвую $25.00 на пресовий фонд "Променя" в пам'ять мого дорогого **мужа Дмитра**, який упокоївся 29.7.2004 р - шоста річниця коли він відійшов з цього світу. Вічна йому пам'ять!

Дружина Юля Вишньовска
Вінніпеґ, Манітоба

Бл. пам. Петро Маєвський

У 29 річницю упокоєння мого дорогого мужа **Петра Маєвського** кладу нев'янучий вінок на його могилу, а в незабутню його пам'ять складаю $30.00 на журнал "Промінь".

Нехай Господь Бог оселить душу спочилого Петра у Царстві Небесному. Канадська земля нецхай буде Йому легкою, а пам'ять про Нього між нами вічною.

Зіна Маєвська з синами
Етобіко, Онтаріо

To every thing there is a season, and a time to every purpose under heaven.

Ecclesiastes 3:1

autumn recipes

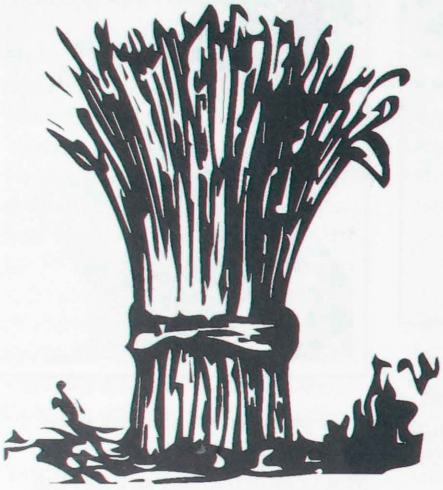

Butternut Squash Soup

1/2 cup onions, chopped
2 tablespoons butter or margarine
2 cups chicken broth
1 pound butternut squash, *
2 each pears, pared and sliced
1 teaspoon fresh-snipped thyme leaves
1/4 teaspoon salt
1/4 teaspoon white pepper
1/4 teaspoon coriander, Ground
1 cup whipping cream
Garnishes: 1 pear, unpared, sliced & 1/2 cup pecans, toasted, chopped
* Squash should be pared, seeded and cut into 1-inch cubes.

Cook and stir onion in margarine in 4-quart Dutch oven until tender. Stir in broth, squash, 2 sliced pears, thyme, salt, white pepper, and coriander. Heat to boiling; reduce heat. Cover and simmer until squash is tender, 10 to 15 minutes. Pour about half of the soup into food processor work bowl fitted with steel blade or into blender container; cover and process until smooth. Repeat with remaining soup. Return to Dutch oven; stir in whipping cream. Heat, stirring frequently, until hot. Serve with sliced pear and pecans. Makes 6 servings.

Autumn Barley Stew

1 3/4 cups pearl barley
10 cups vegetable stock
2 each onions chopped in large pieces
3 each potatoes white, chunked
1 large sweet potatoes, or yams chunked
1 pound brussel sprouts
2 tablespoons soy sauce, tamari low sodium
1 teaspoon parsley flakes
2 teaspoons oregano
1 teaspoon dill weed
3 each tomatoes wedged

Place barley and water in large pot. Bring to a boil. Add remaining ingedients, except the tomatoes. Reduce heat, cover, and simmer about 50 minutes. Add the tomatoes. Cook an additional 10 minutes. Serve hot. Can be prepared in a slow cooker, but don't add the tomatoes until just before serving.

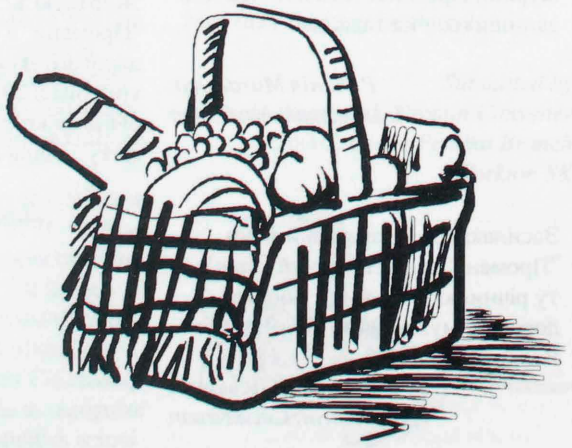

Pumpkin Risotto

3 cups fresh pumpkin, peeled and cubed
4 shallots, chopped
5 cups chicken stock
2 cups Arborio rice
1/2 teaspoons powdered saffron (optional)
1 cup dry white wine
1 tablespoon chopped fresh sage
1/4 cup grated parmesan cheese
salt & freshly ground black pepper, to taste

Wrap cubed pumpkin in foil and bake at 350 F for 30 minutes. While it is baking, saute shallots in a little white wine, water or stock. In a separate pan, bring the stock to a boil, then reduce heat to simmer. In a food processor, puree pumpkin and set aside. Add rice to shallots and cook 2-3 minutes over moderate heat stirring frequently. Add wine and saffron and cook, stirring constantly until all the liquid has been absorbed. Add the pumpkin and 1 cup stock, stirring constantly. After that is absorbed, add the rest of the stock 1/2 cup at a time stirring constantly until absorbed until the rice is cooked (about 15-20 min). If you run out of stock add hot water. The risotto should be thick and creamy in consistensy and just a little runny. When done remove from heat, add the sage, parmesan, salt and pepper to taste. Serve with white wine and crusty Italian bread. Serves about 6.

Cranberry-Orange Walnut Scones

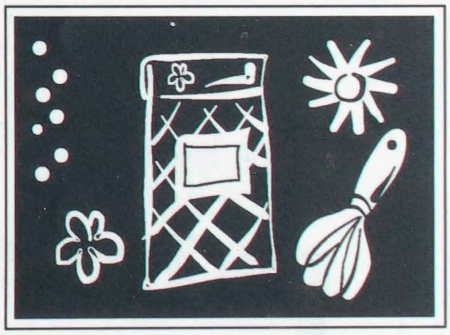

3 cups flour
1/2 cup sugar
1 tablespoon baking powder
1 teaspoon salt
3/4 cup butter
2 tablespoons grated orange zest
1 cup fresh cranberries
1/2 cup chopped walnuts
3/4 cup buttermilk
1/4 cup fresh orange juice

For the glaze:
2 tablespoons half and half
2 teaspoons sugar

Preheat your oven to 425 and butter a baking sheet. In a large bowl, mix together the flour, sugar, baking powder and salt. Blend the butter into the dry ingredients, using your fingertips or a pastry blender, until the mixture is crumbly. Add the orange zest, cranberries and walnuts and toss to combine. Add the milk and juice, and stir until the dough is rough.

Gather the dough together and place on a floured work surface. Knead gently about 10 times. Divide the dough in half and pat each piece into a circle about 6 inches in diameter and about ½ inch thick. To glaze, brush the circles with the half and half and sprinkle with sugar. Cut each circle into eight pie-shaped wedges. Place the scones, barely touching, on the prepared baking sheet. Bake until puffy and golden, 15 18 minutes. Makes 16 scones.

продовження від ст. 10

останній рік відділи дали фінансову допомогу Україні в сумі $34,000 - допомогу, яка була скерована на різні доброчинні акції. Окрім того, дуже багато додаткової помочі подано, за що не подано точних фінансових зобов'язань.

В Канаді відділи жертвували понад $300,000 на місцеві храми, поверх $5000 на дитячі табори, $15,000 на поміч новоприбулим з України, $7000 на студентські виховні інститути, $10,000 на недільні і рідні українські школи, $10,000 на Український Музей Канади, $8,000 на виховну працю із молодечою організацією СУМК-УПМ та інші менші пожертви на різні проекти.

Поздоровлємо усіх учасників річних зборів СФУЖО, та бажаємо плідних, корисних і успішних нарад. Щасти нам, Боже!

Орися Сушко
Представник СУК до СФУЖО

* *New contact information for Promin* *

tel: 289-337-4516

e-mail: promin50@yahoo.ca

RELIABILITY Since 1973

athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES

From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS

- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

Autumn is a second spring when every leaf's a flower.

- Albert Camus -

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

UWAC ST JOHN'S BRANCH
10611-110 AVE
EDMONTON, AB
T5H 1H7 1-Dec-2010

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1